

at den, der vil sikre sig imod Mortifikation af Dokumenter, han har Interesse i, maa efterse Statstidende hver Dag. Det foreslaas nu vel i § 6, 3die Stykke, at bibeholde Bekendtgørelse i Statstidende, men kun dennes første Nummer i hvert Kvartal skal indeholde Bekendtgørelser om Mortifikation, og Retten skal bestemme, i hvilket af disse Numre Bekendtgørelse skal ske i det enkelte Tilfælde. Ved saaledes at samle alle Mortifikationsbekendtgørelser i faa bestemte Numre af Statstidende vil man i høj Grad lette Eftersynet af denne og derved formidske Muligheden for, at Indkaldelsen bliver overset. Endvidere opnaas herved den Fordel, at man kan nøjes med at bekendtgøre Indkaldelsen een Gang. I visse Tilfælde kan en Bekendtgørelse i lokale Blade imidlertid være hensigtsmæssig, og det foreslaas derfor, at Retten skal kunne træffe Bestemmelse herom. — Tilsvarende Regler findes i den svenske Lov.

For saa vidt angaar Pantebreve i fast Ejendom, bør Oplysning om Indkaldelsen tillige findes paa de Steder, hvor der i øvrigt gives Oplysning om Ejendommens Forhold, nemlig i Tingbogen og Tingbladet. Tinglysning og Mortifikation foregaar jo her ved samme Ret, og det synes mest praktisk at lade Retten selv foretage det fornødne, saaledes at Bemærkning om Indkaldelsen — paa tilsvarende Maade som de i Tinglysningslovens § 13 omhandlede Meddelelser — tilføres Tingbogen direkte, uden Indførelse i Dagbogen og uden Tinglysningsafgift. En hermed stemmende Regel er foreslaaet i Paragraffens 4de Stykke. Dette indeholder tillige en tilsvarende Bestemmelse om Pantebreve i registreret Skib. Den, der søger Mortifikation, maa dog her selv sørge for, at Notering i Skibsregistret finder Sted. — Den svenske Lovs § 10 indeholder en lignende Regel. — Om Udslettelse af Noteringen findes en Bestemmelse i § 7, 3die Stykke, og om Notering angaaende Udstedelse af nyt Pantebrev i § 9, 2det Stykke.

Ifølge Retsplejelovens § 472 sker Indkaldelsen til en af Retten nærmere be-

stemt Retsdag, som ikke maa falde tidligere end 12 Uger og ikke senere end 1 Aar efter Indkaldelsens anden Indrykkelse i Statstidende. Efter den svenske Lov skal der i alle Tilfælde gaa mindst 1 og højst 2 Aar mellem Bekendtgørelsen og Retsmødet.

De i § 6, 5te Stykke, foreslaaede Regler fastsætter ingen Maksimumsfrist, idet Domstolene formentlig bør være frit stillet i saa Henseende. En længere Frist end 2 Aar vil der dog næppe være Brug for i ret mange Tilfælde, jfr. herved ogsaa Bestemmelsen i § 12 a. Som almindelig Minimumsfrist har man bibeholdt 12 Ugers Fristen, dog ændret til 3 Maaneder, der er lettere at regne med. For vigtigere Papirer og navnlig for saadanne, som kan være Genstand for international Omsætning, bør Fristen dog altid være længere, og den foreslaas derfor fastsat til mindst 1 Aar for Massegældsbreve, Kuponark, Pantebreve i fast Ejendom og omsættelige Aktier. Den, der søger Mortifikation paa et Pantebrev i sin Ejendom, jfr. § 2, 2det Stykke, kan imidlertid — hvis han f. Eks. af Hensyn til Obligationskurserne ønsker en Prioritering gennemført til bestemt Tid — have særlig Interesse i at opnaa en hurtigere Mortifikation selv mod Sikkerhedsstillelse. I saadanne Tilfælde skal 1 Aars Fristen derfor kunne afkortes af Retten mod, at Sagsøgeren stiller Sikkerhed til Fordel for den Indehaver af Pantebrevet, som maatte melde sig inden 1 Aar og godtgøre sin Ret. De fastsatte Frister regnes fra „den Dag, da den foreskrevne Kundgørelse er sket“, d. v. s. den Dag, da alle de Bestemmelser i Paragraffens 3die og 4de Stykke, som finder Anvendelse i det paagældende Tilfælde, er iagttaget.

Ifølge Paragraffens 6te Stykke skal Retten kunne paalægge Sagsøgeren at give bestemte Personer særskilt Underretning om Indkaldelsen. Det er her overladt til Retten at bestemme, paa hvilken Maade og med hvilket Varsel Underretningen skal gives. Ved Massegældsbreve, der amortiseres ved Udtrækning, bør Underretning